

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Előfizetési díj egy évre 20 korona. Egy példány ára 40 fillér. Megjelenik hetenkint egyszer. Hirdetések megegyezés szerint. Telefon: Jászapáti 26.

Fogjunk kaszát!

A Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácsköztársaság győzedelmes csapatai, a diadalmasan előrenyomuló vörös katonák felsőbb parancsra visszavonulnak a Felvidékről, kiűrik a csehektől visszafoglalt területeket s megállapodnak azon a vonalon, amelyet a párisi békekonferencia az ország új határáként kijelölt.

A visszavonulás a Kormányzótanács rendelkezésére és a szövetséges központi intézőbizottság jóváhagyásával történik s legfőbb indokolása az, hogy az egész világ imperialistáinak rablőszövetsége és a belső ellenforradalmárok kalózbandái által hónapok óta szakadatlanul nyugtalanított Tanácsköztársaság végre levegőhöz jusson s legelsősorban leszámolva az ellenforradalommal, mielőbb rendet teremtsen, tökéletes gazdasági berendezkedést létesítsen és jó, olcsó és becsületes közigazgatást, igazi munkáskormányzást szervezzen a megmaradt területen.

A kiűrt Felvidékért a nagyobb területű és sokkal termékenyebb magyar Tiszántúl jutott a Tanácsköztársaságnak Clemenceau sürgönye szerint. Hős katonáinknak most ezt a területet kell megszállaniok. Hisszük, hogy a román bojárok fosztogató és kegyetlenkedő barbár csapatai mielőbb kitakarodnak onnan, a vörös hadsereg előnyomulásának hírére elnémulnak majd az ellenforradalmárok is és békében, rendben,

hamarosan megkezdődik majd az aratás a Tiszántúlon, melynek a román iga alatt sokat szenvedett derék, dolgos földmunkás magyarsága bizonyára nehezen várja már a teljes szabadságot, tökéletes egyenlőséget és igaz testvériséget hozó proletár-csapatokat.

Ezért a nagy felszabadulásért azonban tenni is kell valamit. Legelső sorban is dolgozni kell. A Tiszántúlon is, nálunk is, de mindenütt az ország területén, ahol csak egy érett kalász van, le kell azt vágni, be kell azt hordani és ki kell csépelni mielőbb. Mert ha nem így cselekszünk mindnyájan, nemcsak a szabadság, nemcsak a Tanácsköztársaság, hanem a magyar föld, a magyar földműves is elpusztul. A világ imperialistái éhhalálra ítélték bennünket. Ha mi nem segítünk magunkon, akkor el is kell vesznünk.

Most minden ember a maga sorsát dönti el ebben az országban. Jól gondoljuk meg hát valamennyien, hogy mit teszünk. Ha becsületesen learatunk, ha gondoskodunk a városok és a front, a vörös hadsereg hős katonái és az érettünk és helyettünk dolgozó proletártestvéreink téli ellátásáról, akkor minden meg van mentve: az ország, a szabadság, a forradalom ügye, a proletárdiktatura és a Tanácsköztársaság is. Akkor a katona harcolni, az iparos dolgozni fog értünk lankadatlan erővel, szilárd

kitartással és teljes önfeláldozással továbbra is. És akkor még eljön az idő, mikor ismét nagy lesz az ország és olyan boldogság lesz itt, amilyen sohasem volt.

De ha most embertelenül félreállunk, ha a munkától gyáván huzódozunk, ha aratást nem vállalunk és a termett gabonát veszendőbe hagyjuk, akkor menthetetlenül és mindörökre elpusztulunk valamennyien. Nemcsak a vörös katona a fronton, nemcsak az ipari munkás a városokban, hanem a kispap és a földműves proletár is. Mert ha nem lesz, aki ellenáll, ha megszűnik a Tanácsköztársaság — nyomban itt terem az ántánt és a nyakunkra ül. A „Népszava” már kiszámította, hogy azonnal ki fogja vetni ránk a hadisarcot, ami 30 milliárd, kifizeteti a hadikölcsönöket, ami 20 milliárd; összesen tehát 50 milliárd. Ennek évi kamata 3 milliárd, melyhez a hadirokkantak, özvegyek és árvák szintén 3 milliárdot tevő évi segélydíját ha hozzávesszük, 6 milliárdot tenne ki az évi háborús teher. Egy emberre ebből 800 korona, egy 6 tagú parasztcsaládra 4800 korona jutna évenként. Olyan teher, amely alatt mindnyájan tönkremennénk. Első sorban természetesen a kispap, mert az csak világos, hogy ezt az iszonyú terhet egyedül rajta lehetne behajtani, máson nem.

Ismételjük tehát: most minden ember a maga sorsát dönti el az országban. Aki nem akarja, hogy az ántánt rabló csapatai ide betörjenek, aki nem akarja, hogy a kizsákmányolók és rabszolgatartók átkos uralma újra visszatérjen, az fogjon kaszát és kezdje meg az aratást, mert különben nemcsak ő maga pusztul el, de menthetetlenül vége a szabadságnak, elvész az egész ország és kisiklik a kezünkben az áldott magyar föld is mindörökre.

Minden kispaphoz, minden részes aratóhoz s a magyar föld minden földműves proletárjához szólunk: gondolják meg,

hogy most végre magukért és maguknak aratnak s ha azt akarják, hogy a jövőben is mindig csak maguknak arassanak, fogjanak kaszát, mert ha nem, akkor újra visszajön a földesúr és vele az éhbér, az elnyomás, a kiuzsorázás és az a soha véget nem érő nyomorúság, amelynek egyetlen megváltása a halál. (lj.)

A falu már védi Budapestet.

Nem kell csudálkozni rajta, hogy az az ellentét, amelyet mesterségesen, alattomos és aljas szándékkal szítottak a falu és a város között, már mindinkább eltűnőben van és a falu proletárnépe belátja, hogy jövő boldogulása, életének jobbra fordulása a városi proletárság kezében van. És a városok között Budapest a legfontosabb, mert Budapest a forradalom szive. Ha Budapest erős és hatalmas, akkor a falu proletárságát semmiféle régi hatalmasság, sem csendőr, sem szolgabíró, sem földbirtokos nem döntheti meg, mert Budapest proletárságának minden ereje a falu proletárságának rendelkezésére áll. Már látjuk, hogy a falu proletársága tisztán gondolja át a helyzetet és lekesen siet segítségére Budapest proletárságának, mert tudja, hogy ezzel a saját erejét növeli. A forradalmi kormányzótanács megszüntette az úgynevezett batyuzást, mert azt tapasztalta, hogy a batyuzás révén az élelmiszerek árdrágító burzsoák és lánckereskedők kezébe kerülnek s életbeléptette a csereakciót, vagyis maga ad a falu proletárságának minden rendelkezésére álló ipari cikket élelmiszer ellenében. S ime, alig, hogy megindult a csereakció, a falvak egymással vetekszenek abban, hogy melyik adjon több élelmiszert Budapest proletáriátusának! Ahol csak a közellátási népbiztosság kiküldöttjei megjelennek a falu proletársága körében, mindenütt a legeredményesebb fogadtatásban részesülnek, ami nyilvánvaló bizonyossága annak, hogy a falu proletáriátusa öntudatra ébredt, kinyílt a szeme s világosan felismerte, hogy egyetlen barátja, oltalmazója, védelmezője a város proletáriátusa.

Rendkívül fontos, hogy a csereakció mindenütt sikerüljön, hogy minél több élelmiszer kerüljön fel a fővárosba, mert a vidék élelmiszere fűti ezt a nagy gépezetet, Budapestet, amely minden erejével a forradalom vívmányainak biztosításán dol-

gozik. Értse meg minden vidéki, falusi proletár, hogy ha Budapest szükölködik, ha a főváros prolatáriátusának élelmiszergondjai vannak s nélkülözni kénytelen, akkor kevesebb erőt fondíthat az új világrend megalapozásának rendkívüli munkájára s ennek kárát épen úgy a saját bőrén fogja tapasztalni a falusi proletár, mint a többi mind. Értse meg mindenki a vidéken, hogy ha nem sietnek élelmiszerral Budapest prolatáriátusának segítségére, akkor ezt a prolatáriátust legyöngítik, elerőtlenítik, pedig épen hatványozott, fokozott erőre van szüksége ahhoz, hogy a folytonosan erőlködő burzsoáziával, a fel-felbukkanó ellenforradalommal, a falu és a város prolatáriátusának közös ellenségével megküzdjön.

Épen azért, mert rendkívül nagy jelentőségű feladatról van szó, kétszeresen örvendetes, hogy mindazokról a vidékekről, ahol a csereakció megindult, a legkedvezőbb hírek érkeznek. A falu prolatársága tudja már, hogy azért kell ezt az akciót a leglelkesebben támogatni, mert minden kiló élelmiszer göröngy, melyet a falu prolatársága régi kizsákmányolóinak, zsarnokainak leszögezett koporsójára dob.

A falu már védi Budapestet, a falu prolatáriátusa már tudja, hogy közös a céljuk, közös a boldogulásuk s amint egymásra találtak, nincs többé hatalom, mely megdönthetné a forradalmat.

Felekezeti gyűlölködés.

A görög nép regéiben olvassuk, hogy az ő nemzeti hősiüknek, Herkulesnek, egy olyan csodálatos vízikigyóval kellett megküzdenie, amelynek sok feje közül egyet ha levágott, kettő nőtt annak helyén. Ilyen reménytelen küzdelmünk volt nekünk, magyaroknak is egy rémmel, amelynek a felekezeti gyűlölködés nevet adták. A keresztelőnél hibát követtek el, mert amit vallási, felekezeti ügynek minősítettek, annak semmi köze sincs a hithez, a valláshoz. A felekezeti lepel gazdasági ellentétet takar.

Ez a felekezeti ellentét nálunk zsidógyűlöletben nyilvánult. Tudjuk jól mindnyájan, hogy mikor a zsidókérdés kerül szóba, senki sem gondol a zsidó vallásra.

Tehát ha felekezeti kérdést emlegetnek ez ügyben, tévedés forog fönn.

Nem a keresztény és zsidó vallás közt van ellentét, hanem a zsidó nép faji tulajdonságai és a magyar faj tulajdonságai között, amelyek egymással gazdasági téren jutnak ellentétbe. Mert hiába is vitatkozunk azon, hogy magyar-e a zsidó vagy nem, minden kétséget kizár az a tény, hogy az egész magyarság a zsidóságot önmagától a zsidó megnevezés által megkülönbözteti.

A zsidó népben a mérhetetlen sok szenvedés, üldöztetés, elnyomás olyan kiváló tulajdonságokat fejlesztett ki, amelynek az aránylag jó módban és kényelemben élt nemzeteknél hiányoznak. Mivel évszázadok óta egyes foglalkozásoktól elzárva a kereskedelemre és a pénzzel való bánásra voltak szorítva, e téren olyan szellemi fejlettségre tettek szert, hogy egyik európai nemzet sem mulja felül őket. Miután pedig a létért való küzdelemben a szellemi fölényben levő maga alá igyekszik tiporni a gyöngébbet, természetes, hogy az ellentétek szenvedélyes gyűlöletben csattannak ki.

De nem is épen ezt akarom én itt fejtegetni. Arra az ostoba és lelketlen izgatásra akarom terelni a figyelmet, amely napjainkban újra felütötte sokágú sárkányfejét. Akik a fennálló magyar társadalmi rend ellen harcosokat akarnak toborozni, a zsidógyűlölet fáklyáját lobogtatják. Nem beszélnek a részletekről, csak két körülményt akárok elvtársaim figyelmébe ajánlani.

Vannak, akik nemes, emberies érzelmekkel eltelve ellenségei minden gyűlölködésnek és így annak is, amely a zsidók ellen irányul. Ezeknek örömmel kell üdvözlölniök és támogatniök a kommunista társadalmi rendet, amely minden felekezeti megkülönböztetés megszüntetésére törekszik. Viszont vannak, akik emberi érzelmeiktől ösztönözve gyűlölik a zsidókat. Ezeknek

is a tanácsköztársaság jár legjobban kedvében, mert ennek célja megszüntetni minden előnyt, amelyet eddig az emberek egy része élvezett.

Gondolkozó ember előtt ostobaság a zsidógyűlölet. Ha valaki azt érzi, hogy pályáján egy-egy zsidó fölötte áll, ne azt tűzze ki céljául, hogy azt magához lerántsa, hanem hogy melléje vagy föléje emelkedjék. Elég volt a régi rendszer nagyszájú mocskolódásaiból, munkára van szükségünk, elvtársaim, s ha elég erősek leszünk gazdaságilag, szellemileg, el fog tűnni a zsidógyűlölet réme. *Dr. Mátrai Ferenc.*

HIREK

NAGY KABARÉ ELŐADÁSRA

hívogatták a rózsaszínű falragaszok mult vasárnap délutánra Jászapáti népét. Lett is közönség bőven; fél négy órakor már zsúfolva volt az Ipartestület színházterme. Pedig tűrhetetlen hőség volt s a belépő díj is jó magasra, az első hely 10 koronára volt szabva. Ki törődik azonban ma hőséggel, vagy akár száz koronával is, ha egy élvezetes vasárnap délutánról van szó? Különösen Jászapátin, ahol bizony nem igen vagyunk bőviben a szellemi szórakozásoknak. Futottak tehát az elvtársak és elvtársnők s boldogan ültek le alapos küzdelem árán kiharcolt helyeikre, hol tikkadtan és izzadtan bár, de mégis büszke elégtelenséggel várták a megígért kabaré előadást.

Hosszú szünetek és sok csöngetés után néha-néha fel is gördült a függöny s végig vonzóldott a nézők előtt egy-egy műsorszám. A szereplők énekeltek volna, ha lett volna hangjuk és táncoltak volna, ha tudtak volna. A konferáló is megjelent olykor-olykor, de az ötleteit az öltözőben hagyta. A közönség eleinte türelmesen várt: hátha a következő szám megmenti a délutánt! De mert csak az ízléstelenség öregbedett, csak az unalmas és fárasztó szünetek hosszabbodtak s a hőség lett egyre tűrhetlenebb, végre is elfogyott a türelem és sokan a vége előtt ott hagyták az előadást. És ez a vasárnapi kabaré legbeszédesebb kritikája.

Egyedül a műkedvelőket sajnáljuk, akik nemes buzgalomból és önzetlen lelkesedésből vállalkoztak a közreműködésre. A nem nekik való szerepekben

természetesen minden igyekezetük ellenére se tudtak érvényesülni. Vigasztalódjanak. A kabaré-színjátészához annyi rutin, invenció, tudatos közvetlenség és játékbeli fölényesség szükséges, amennyit józanul nem lehet kívánni a műkedvelőktől, bármennyire temperamentumosak és tehetségesek is. Tanácsoljuk, hogy ne is vállalkozzanak többé efajta kirándulásokra, mert számbavehető sikert úgysem arathatnak, s esetleg kizökkennek abból a helyes, szolid és komoly utirányból, amelybe a műkedvelő társulat derék rendezője őket már-már belevezette.

Így említjük meg azt is, hogy a kabaré után, az esti órákban, 6 korona külön belépődíj mellett kerti ünnepély volt a Mihályi-kertben. A magas belépődíjat azért szedték, hogy érte fáklyás- és lampionos kivilágítást, sétahangversenyt, meg egyéb szórakozásokat élvezzen a közönség. Sajnos, amit a programm ígért, mind elmaradt. Éppen csak zene volt a 6 koronáért, amit ingyen is kapott eddig mindenki vasárnap délutánonként, mióta proletáruralom van. Ez volt az első vasárnap, mikor azok, akiknek nincsen 6 koronájuk, csak messziről hallgathatták a muzsikát. (ij.)

A Dósa-féle uszodában az ingyen fürdést beszüntették. Emiatt a fürdés rendje a következőképpen változik: pénteken délelőtt 8—12-ig a nők, pénteken délután 2—8-ig a férfiak és szombaton délelőtt 8—12-ig ismét a férfiak fürödhetnek. Szombaton délután 1—4-ig a fürdőt a katonaság használja.

Július 1-től kezdve tilos 50, 100, 1000, és 10.000 koronás bankjeggyel fizetni. Aki ezen bankjegyeket július 1-eje után fizetésül használja, vagy elfogadja, vagy felváltja, forradalmi törvényszék elé kerül s nemcsak szigorú büntetésben részesül, de a birtokában lévő összes kék bankjegyei is elkoboztatnak. A följelentő az elkobozott összeg értékének felét kapja jutalmul.

A kék bankjegyek augusztus végéig a postatakaréknál vagy a bankoknál kicserélhetők. A kicserélésnél levonásnak helye nincs.

A gabona fejkvóta. Alávaló bujtogatók már meg azt híresztelik, hogy a gabonaadag fejenként és évenként 72 kilogram lesz. Ez közönséges hazugság. Csupán arról volt szó, hogy ha az országos termésből az aratórészt, a természetbeni munkabér-járandóságot és a termelőnél meghagyandó gabonát levonjuk, akkor a közélélmezésre körül-belül 72 kgr jut majd egy holdról. Ez a kilátás is javult azonban a kedvező időjárás követke-

tében. Egyébként a földműves proletárok fejadagjára ebből semmi következtetést nem lehet levonni. Azok megkapják az ő méltányosan megállapítandó fejadagjukat és pedig mindenkit megelőzően. A megállapításnál tekintetbe fogják venni, hogy ők termelik a gabonát, még pedig nehéz munkával. Az is természetes, hogy ők az így megállapított fejadagjukat beszolgáltatni nem tartoznak és az rekvirálás tárgyát sem képezheti.

A Tanítónő ma, szombaton este fél 8 órakor kerül színre az Ipartestület színpadán. Vasárnap este az előadást megismétlik. A jegyek árai: 10, 7 és 4 korona.

Népgyűlés lesz vasárnap délután 3 órakor Jászapáti, a Népháza előtti téren. A népgyűlés szónokai Hacker, Heller és Velemi elvtársak lesznek. Napirend: a mai helyzet és a gazdasági kérdés.

Nem akarnak dolgozni a Tisza-menti községekben a földműves munkások. A közigazgatási politikai megbízott a napokban arra járt s azt tapasztalta, hogy hiába a hatóságok minden igyekezte, a munkások csökönnyösen visszautasítanak minden munkát. Nehogy emiatt nagyobb gazdasági kárt szenvedjen a köz, felhatalmazást adott a politikai megbízott a községi direktóriumoknak, hogy a dolgozni nem akaró munkásokat kényszermunkára foghassák s egyben elrendelte, hogy akik a kényszermunkát sem végzik tisztességesen, azokat a közlekedési cikkek elosztásából ki kell zárni. Nagyon helyes. A Tanácsköztársaság nem tarthat el henye és dologtalan embereket. Aki nem akar dolgozni, az ne is egyék.

Anyakönyvi hírek. Jászapáti községben június 27-től július 4-ig *születtek*: Bagi Zs. Kálmán—Tajti Erzsébet fia János, Farkas Barnabás—Seress Mária leánya Anna; *meghaltak*: Mihályi Ferencné szül. Járvás Ilona 75 éves, Tajti Mária 21 éves, Rácz Antalné szül. Rácz Franciska Terézia 24 éves, Rácz Antal 12 napos. *Házasságot kötöttek*: Illés Bertalan Fárágó Rozáliával, Nagy J. Ferenc Budai Franciskával, Brúder József Töke Ilonával, Nagy J. Péter Fergencs Erzsébettel.

Nagy zivatar vonult át július 2-án hajnalban a község felett. A villám több helyen le is ütött, de csak egy helyen okozott kárt, Kökény János kiscsukasztó elvtársunknak a Csukásban levő tanyáján, ahol két tinót agyonvágott. A zivatatar esőt is hozott, bőséges, áldásos esőt, aminek az értéke kiszámíthatatlan.

Új mezőgazdasági kerületi beosztás. A Népgazdasági Tanács 45. N. T. számú rendeletével

gazdasági kerületekre osztotta fel az országot és minden kerületben kerületi népgazdasági tanács felállítását rendelte el. E tanácsok hatáskörébe a szocializált, továbbá a magántulajdonban levő mezőgazdasági üzemek termelésének irányítása és ezeknek az üzemeknek anyaggal való ellátása tartozik. A kerületi beosztás eddig 18 kerületre vonatkozóan készült el. Ezek a kerületek nem esnek össze az eddigi vármegyékkel. A kerületi beosztásnál ugyanis az egyik irányadó szempont az volt, hogy az összetartozó szocializált birtokok a központ köré csoportosuljanak, amellyel megfelelő közlekedési és szállítási kapcsolatuk van. A kerületet körzetekre és intézőségekre osztották be. Minden kerületnek a székhelyén a szocializált birtokok gazdasági kerületi központját és az illető kerület mezőgazdasági műszaki hivatalát állították fel. Az utóbbinak a szerepe nemcsak a szocializált birtokokra, hanem a körzetben levő magánbirtokokra (100 holdon aluli birtokokra) is kiterjed.

A pesti kerület a régi Pestmegyéből áll, kivéve Szentlőrinc-Kátát és Tótszeget. Ellenben hozzácsatoltak Heves vármegyéből Ecséd, Hort, Csány és Hatvan; Nógrádmegyéből 12 község, Szolnokmegyéből Jászfényszaru község és Fejérmegyéből 17 község,

A hevesi kerületet a Pesthez esatolt 4 és a szolnoki kerülethez csatolt Tarnaörs kivételével Hevesmegye egész területéből, 10 borsodmegyei községből és 13 nógrádi községből állították össze.

A szolnoki kerület Jászfényszaru és Dévaványa kivételével az egész Jásznagykunszolnok megyét, tehát az egész Jászságot is, továbbá Pestmegyéből Szentlőrinc-kátát és Tótszeget, Hevesből Tarnaörsöt, Békésből Öcsödöt foglalja magában. A többi kerület tőlünk már távolabb esik s így beosztása kevésbé érdekel bennünket, azért azt nem is közöljük.

Az idej gabonaárak megállapítására a Népgazdasági Tanács bizottságot küldött ki. Tekintettel a munkabérek nagy emelkedésére, a gabona árát a múlt évihez képest jóval magasabban fogják megszabni.

A második vagon cukor is megérkezett s így a cukorkiosztást pénteken megkezdte a közlekedési bizottság. Mindenki 30 deka cukrot kapott a régi cukorjegyre. A cukor ára kilónként 8 koronába került, mert a két vagon cukor 16 métermázsa hiánnyal érkezett Jászapátira.

Tisztviselői közös konyha nyílt meg Jászapáti i. hó. 3-án a Juhász János vendéglőjében.

A közös konyhán az állami alkalmazottak és azok családtagjai mérsékelt árért ebédet és vacsorát kapnak.

Húsjegyek lépnek életbe Jászapáti a jövő héttől kezdve. Egy jegyre fejenként és hetenként mindenki 25 deka húst kap, amelynek fele marhahúsban, fele pedig sertéshúsban lesz kiszolgálva.

Kommunista könyvek. A községi mézárászék mellett levő üzletben kommunista füzetek, könyvek, továbbá a Vörös Ujság, Népszava, Jászapáti és Vidéke állandóan kaphatók.

Új iskola az új Tanácsköztársaságban. A forradalmi újítások nem hagyták nyom nélkül az iskolákat sem. Ennek az új szellemnek megfelelő legkiválóbb előkészítő és korrepetáló intézete az országnak a budapesti *Fővárosi Seminárium tanintézetet*. Magánvizsgák sikere, gyengébb tehetségűek tanítása csak ezen intézetben van biztosítva. Gyorsírás. Könyvvitel. Világnyelvek. Vizsgaengedélyek. Szeptemberi magánvizsgákra biztos sikerű előkészítés. Bővebb felvilágosítást személyesen vagy levélbeli megkeresésre *Kálmán Jenő igazgató* ad *Budapest VII., Almássy-tér 3.*

Szeszes italok bejelentése. A Népgazdasági Tanács 1919 május 23-án kelt 9. N. T. sz. rendelete folytán minden, bárhol található 20 liter mennyiséget meghaladó szeszes ital készlet (likőr, rum, arrak, konyak, borpárlat, törköly seprő, boróka és gyümölcs-pálinka), bármilyen égetett gyümölcsital, végül szeszes italok készítéséhez szükséges eszenciák és ivóolajok bejelentendők. Akik e kötelezettségüknek eleget nem tettek, 8 napon belül készleteiket a Szeszes-italok és Szesztermékek Hivatalának, (Andrássy út 19.) most már annál is inkább jelentsék be, mert ellen esetben forradalmi törvényszék fog róluk itélkezni.

Beosztás. Migály Béla helybeli gimnáziumi tanítót a Közokt. Népb. a budapesti Marx-egyetemen a természettani tanszékhez osztotta be.

A jász múzeum vezetője közli, hogy a gimnáziumi jász múzeum minden hónap első vasárnapján délelőtt 10—12 és délután 4—6 óra között van nyitva a közönség részére. Más vasár-és ünnepnapokon állandóan zárva van. Június 6-án háborús levelezőlapokból lesz egy kis gyűjtemény közszemlére téve.

A só árának újabb megállapítása. Az étkezésre használatos konyhasó beszerzése az utóbbi időben nagy nehézségekbe ütközik és csak a külkereskedelmi hivatal útján és csak nagy áldozatok árán lehetséges. Ez okból folyóan a só árát fel

kellett emelni. Nehogy azonban a konyhasó ára a proletáriátust túlságosan megterhelje, a Népgazdasági Tanács a beszerzési költségek megfelelő elosztásaképpen a proletáriátusnak a konyhasót kedvezményes áron adja, míg a többi fogyasztó a konyhasóért nagyobb árat fog fizetni. Az étkezésre használatos közönséges konyhasó legmagasabb ára a közvetlen fogyasztó részére papírszacskóval együtt kilónként 3 koronában, a kristálysó ára 450 grammot kitevő dobozonként 5 koronában állapított meg. Az étkezésre használatos közönséges konyhasó legmagasabb árát Budapest és környéke proletáriátusa részére a Népgazdasági Tanács 1 korona 60 fillérben állapította meg, egyéb vidéken pedig 2 korona 20 fillérben, úgy, hogy a proletáriátus a maximális árból Budapesten és Budapest környékén 1 korona 40 fillér, egyéb vidéken pedig 80 fillér kedvezményt kap. A június 30-án az elosztók (kereskedők) birtokában lévő sókészletek (a háztartási sókészletek kivételével) a Sóelosztó Bizottságnak is bejelentendők és az ezek után járó árkülönbözet befizetendő.

Palackok bejelentése. Mindenki, aki ötnél több szikviz üveg, patentzáros és koronadugós ásványvíz üveg birtokában van, vagy akinél ily üvegek őrizetben vannak, köteles, tekintet nélkül arra, hogy tett-e már az üvegekről jelentést vagy sem, üvegekészletét a nagyság megjelölésével a Szeszesitalok és Szesztermékek Hivatalához (VI., Andrássy út 19.) 24 órán belül bejelenteni. Ez a kötelezettség kiterjed szikvizgyárakra, ásványvíz üzemekre, vendéglőkre, kávéházakra, magánosokra és minden olyan üzemre, amely ily üvegek előállításával foglalkozik. A bejelentés elmulasztása a legszigorúbb eljárást vonja maga után.

A föld fiaihoz.

Rabló kapitalista szomszédoktól körül fogva, egy óriási ellenséges világ közepén új életre rendezkedik be most a magyar Tanácsköztársaság.

Ez a kis körülfogott ország messze világító fáklya az emberiség előtt, egy kis sziget ez a Duna mentén nyújtózkodó darab föld, ahol a munkás és földmives szegények birtokba vették a föld és a gyárak minden kincsét. Ezen a kis szigeten most már magoktól a dolgozó szegé-

nyektől függ, hogy a bőség és a szeretet földje lesz-e ez az ország, vagy sokáig a szegénység és nélkülözés rabságában kell sinylődni.

Embertestvérek a messzi tanyákon, a sárguló kalászt ringató földeken és benn a városi műhelyekben értesétek meg végre, hogy egymásra utalt testvérek vagyunk s a föld termésén osztozkodnunk kell testvéri szeretettel, hogy a városok műhelyeiben megindulhasson a munka és kapát, kaszát, télruhát, csizmát, fejkendőt adhasson a Tanácsköztársaság a földműves szegényeknek cserébe a bőven termelt kenyérért.

A szeretet egyszerű szavával, az emberi igazság világosságával fordulunk hozzátok, falusi testvérek. Ennek az új életre született kis magyar köztársaságnak a feje és szive Budapest. Ebben a nagy városban a proletárértelem és áldozatkész akarat az életét sem kimélve azon dolgozik, hogy boldog és bőséges életet teremtsen körülzárt országunk minden dolgozó fiának.

A városi munkásság a vérét és életét adta és adja azért, hogy az ingyenélő urak és papok vissza ne ülhessenek a földműves szegény nyakára. A városi polgárság fegyverrel kezében őrzi a föld dolgozó szegényeit és ruhát akar szőni, kapát, kaszát, ásót kalapálni, gépeket gyártani a gyáraiban, hogy oda adhassa nektek, a föld fiainak. Hogy szebb, egészségesebb és kényelmesebb legyen az életetek, mérnökjeivel csatornákat fog építtetni, kutakat fog fúratni, házakat fog építtetni nektek a város, de mindezt csak akkor teheti, csak akkor építhet a falunak új vasutakat, kórházakat és iskolákat, ha a Tanácsköztársaság fejét és szivét, a gyárakkal és műhelyekkel telt Budapestet a vidék ellátja élelemmel és nyers anyaggal.

Testvérek, meg kell értenetek, hogy a város gyárai, mérnökei, orvosai, vasutasai

és egyéb dolgozó munkásai nélkül a Tanácsköztársaság nem élhet és tinéktek sem adhat azokból a javakból, amelyeket szánt. És ha nem tud ruhát és szerszámot gyártani nektek, ha nem tudja vasutait jókarban tartani, akkor a ti életetek nyomorúságosabbá válik, mint volt az úri nyúzók idején.

A vidék lelkiismeretétől és öntudatától függ, megérti-e, hogy mit parancsol a föld fiának a saját érdeke? Körülötte mindenki ellensége. Rabló szomszéd népek kiakarják irtani a magyar szót, elakarják venni a magyar nótát, az ősi szokásokat és idegenek, urak kizsákmányolt jobbágyaivá akarják aljasítani a maga urává lett magyar földműves szegényeket. Csak egyetlen védelmezője felszabadítója van, Budapest dolgozó népe. Ez a nagy város eszével, szívével, gyáraival, műhelyeivel, hivatalaival siet a falu segítségére és mindennel elakarja látni a népet. De adjatok enni a városi testvéreknek, hogy a ti javatokra dolgozhasson az ész, a kar és a gép s hogy öszre ruhát, szerszámot, gyufát, gépet küldhessünk nektek.

Budapest öntudatos proletárjai eddig is nélkülözve és életüket áldozva harcoltak értetek. Most rajtatok a sor. Saját érdektekben gyűjtsétek össze fölöslegeiteket s küldjétek el Budapestre, dolgozó testvéreitek nagy városának, küldjétek el a ti ruháitok, szerszámaitok izzadó és nélkülözö munkásainak. Ha ti nem adtok enni a gyárak népének, hogyan várhatnátok, hogy a gyárak városa kaszát, kapát és ruhát adhasson tinéktek.

Ellenségektől fosztogatott dolgozó testvérek, mutassunk példát a világnak! Tegyétek lehetővé, hogy Budapest gyáraiban megindulhasson a termelő munka. A világ akkor nemsokára csodálkozni fog, hogy milyen jóléthez juttatja a dolgozó Budapest a magyar föld szabad fiait.

Koczka és Társa

mezőgazdasági gépjavító-
és épület-lakatos munkák
vállalata

Jászapáti.

VÁLLAL gözgépek, motorok (magánjáróvá)
alakítását, cséplőgarnitúrák, mezőgazdasági
gépek javítását. Kazánkovács munkákat.
Hengerfúrást, dugattyúgyűrűk, egyenes- és
görbe tengelyek készítését.

Épület- és műlakatos munkák. Sír-rácsok,
sírkeresztek, kiváló jó takaréktűzhelyek készi-
tését. Kocsikovács- és bognár-munkák.
Kész kocsik alkatrészek és új kocsik
készítése.

Cséplőgarnitúrák eladása és cserélése.

IMRIK ÉS BUSAY

KÖNYVNYOMDAI VÁLLALATA
JÁSZAPÁTI (Hevesi-út).

Telefon: JÁSZAPÁTI 26.

Újságok, folyóiratok, könyvek, levél-
papírok, borítékok, körlevelek, meg-
hívók, eljegyzési kártyák, cégkártyák,
névjegyek, gyászjelentések, plakátok
és mindennemű nyomtatványok gyors
és izléses kivitelben való elkészítése.

Bélyegzők és pecsétnyomók gyártása.

Halló!

Halló!

Kinek van
használt

hanglemeze?

Régi vagy törött hangleme-
zeket, míg az anyagihiány
tart, legmagasabb áron ve-
szünk vagy cserélünk

WÁGNER

országszerte elismert elsőrendű magyar
hangszer és beszélőgépek nagy áruháza

Budapest, József-körút 15.

Fiók: IX., Ráday-utca 18.

Beszélőgépek

1500 koronáig. Árjegyzék ingyen.

LAJKÓ JÓZSEF

kárpitos

JÁSZAPÁTI, (Kiséri-út, a
Lassányi J. alsó házában)

Elvállal mindennemű di-
ván, fotel, féderes ágybetét
és kocsiiülés készítését és
javítását.

Vesz és elad minden-
féle használt, de jókarban
levő bútort.

